

ſtellige Punkter, hvor vi kun højſt nødig og med megen Beklagelse have gjort det, og det fremgik jo af ſelve den finansielle Op-
 aarelſe, den ærede Ordfører meddelte, at
 finansielt ſet er Offeret ubetinget ſtørſt paa
 vor Side, og jeg tilſtaar, at jeg for mit
 Bedkommende havde ønsket og haabet, at
 der paa forſtellige Punkter, hvor Spørgs-
 maalene ere af ren finansiell Natur, var
 blevet viſt os nogen mere Smøbedommen,
 da den finansielle Tilſtand dog tillod det.
 Men vi have for vort Bedkommende troet,
 at vi under diſſe Forhold og i dette Dje-
 blif burde ſe ſtort paa Sagen i dens Hel-
 hed og ikke blive for ſtædiat ſtaaende ved
 Høvdelen af de forſtellige Enkeltheder. Vi
 have ogſaa ment, at forſtellige af de Næg-
 telſer, ſom vi nu ere gaaede med til at an-
 erkende, kun knyttede ſig til de paagældende
 Bevillingers Optagelſe paa den foreliggende
 Finanslov, ſaa at adſkillige af diſſe Spørgs-
 maal atter ville kunne optages ad Aare.
 Det vil jo dog ſaaledes være klart, at naar
 der her — for blot at nævne et Ekſempel
 — nægtes Bevilling til Anſættelſe af et
 Par Univerſitetsdocenter, kan det ikke være
 Meningen, at det Spørgsmaal for beſtändig
 ſkulde være afgjort, om der kan faas en
 ſaadan Bevilling. Og det ſamme tror jeg,
 gælder paa adſkillige andre Punkter, hvor vi
 i den foreliggende Indſtilling til Nægte-
 lſe eller Reduktion kun ſe en Indſtilling om at
 udſætte det paagældende og ikke optage Be-
 villingen paa Finansloven for det kommende
 Aar. Et Punkt maa jeg endnu ſærlig be-
 røre for at forſvare imod en Opfatte-
 lſe deraf, hvis Konſekvenser vi ikke kunne ane-
 rende. Vi ere gaaede med til at foreſlaa Bevil-
 lingen til Gendarmerikorpslet og ekſtraordinære
 Politiforanstaltninger nægtede, naaget de
 gælde Inſtitutioner, ſom beſtaa i Genhold
 til endnu faktisk og efter vor Mening ogſaa
 retlig gældende Love. Vi have ikke derom
 forandret eller opgivet det Standpunkt, vi
 al Tid have forſægtet, at Bevillinger af den
 Natur ikke kunne nægtes paa en Finanslov;
 men det er Tidens Forhold, Tidens Knap-
 hed, der har gjort det umuligt at lade ſelve
 Behandlingen af de paagældende Love gaa
 forud for Indſtillingen om de til dem knyt-
 tede Bevillinger paa Finansloven, og vi
 have ment at kunne gaa med dertil, fordi
 der i det foreliggende Forſlag til Beſlutning
 er givet en Forviſning om, ſom ogſaa ud-
 talt af den ærede Ordfører, at de paagæl-
 dende Love hurtigſt mulig ville overgaa til
 Behandling og Afgørelſe i dette Ting. Det
 er under Henſyn dertil, at vi have været
 med til den foreliggende Indſtilling paa
 diſſe Punkter, og jeg forbarer mig kun imod,

at der deraf fremtidig ſkulde udtrages Konſe-
 kvenser, hvis Rigtighed vi ikke kunne ane-
 rende. Jeg tror, at alle mine Menings-
 fæller med mig dele Beklagelſen over for-
 ſtellige af de Nægte- lſer og Reduktioner, ſom
 vi her ville komme til at ſtemme over, men
 jeg har den Tro og det Haab, at de alle i
 ſaa Henſeende ville viſe ſamme Reſignation,
 ſom vi have viſt i Fællesudvalget, i den
 beſtemte Overbeviſning, at det er af den
 ſtørſte Betydning for Landet, at den lang-
 varige Stridstilſtand hører op, og at det
 atter kommer til den Ro og Fred, politiſt
 ſet, her i Landet, ſom man fra alle Sider
 har længtes efter. Det er vor Overbeviſ-
 ning, at alle beſindige Fædrelandsvenner
 med Glæde og Tilfredshed have modtaget
 Budſtabet om, at der i ſaa Henſeende er op-
 naaet en Forſtaaelſe mellem Grupper af
 dette Ting, ſom vil bevirke, at der i Dag
 vil blive vedtaget en overensſtemmende Fi-
 nanslov i begge Ting. Jeg udtaler endnu
 kun til Slutning det Ønſke, at det ogſaa
 maa viſe ſig, at det Skridt, der er gjort,
 maa blive til fuld Veſignelſe for vort Land,
 at det allerede i en nær Fremtid maa viſe
 ſig, at der fra dette Udgangspunkt vil aabne
 ſig et godt og gavnligt Arbejde paa Lov-
 givningens almindelige Omraade, ſom kunde
 ſætte Frugter til Gavn for hele Samfundet.

Finansministeren (Eſtrup): Jeg
 kan indſkrænke mig til, i alt Fald for Die-
 blikket, blot at anbefale, at den Indſtilling,
 der er gjort fra Fællesudvalgets ſtore Flertal,
 bliver vedtagen, ſkønt Regeringen ganſke
 viſt derved vil komme til at ſavne en Del
 Bevillinger, ſom den vilde have ſat megen
 Pris paa at ſaa. Men denne Anbefaling
 kan jeg kun give under den beſtemte Forud-
 ſætning, at der ogſaa om Herloven, ſom
 kommer til Iſte Behandling efter denne, op-
 naas Enighed, og jeg anſer det tillige for
 en Selvfølge, at naar der ved Indſtilling-
 gerne paa flere Punkter vil blive nægtet
 hele den Bevilling, der er opført paa Fi-
 nanslovsforſlaget, ſaa ſom til Gendarmeri-
 Politiforanstaltninger, og a. m., ſom den
 ærede Ordfører nævnte, da ſkal dette ikke
 udelukke, at der paa forventet Tillægsbevil-
 ling afholdes de nødvendige Afviklingsud-
 giſter, Udgiſter, ſom det i dette Øjeblik ikke
 en Gang vilde være muligt at beregne eller
 angive.

O. Hansen: Som Medlem af det
 forſte Mindretal ſkal jeg tillade mig at an-
 befale ærede Medlemmer at ſtemme imod
 Flertallets Vædringsforſlag, og, for ſaa
 vidt dette vedtages, mod ſelve Finansloven,